

I

(Tájékoztatók)

TANÁCS

30/2005/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2005. július 18-án elfogadva

az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EKG irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, ...-i 2005/ /EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából

(2005/C 264 E/01)

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére, valamint ezen irányelv 4., 5. és 18. cikkéhez kapcsolódóan tekintettel annak 95. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽⁴⁾,

mivel:

- (1) Kívánatos az elemekkel és akkumulátorokkal, valamint a hulladékelemekkel és -akkumulátorokkal kapcsolatos nemzeti intézkedések összehangolása. Ezen irányelv elsődleges célja, hogy a legkisebbre csökkentse az elemek és akkumulátorok, valamint a hulladékelemek és -akkumulátorok környezetre gyakorolt negatív hatását, hozzájárulva ezáltal a környezet minőségének védelméhez, megőrzéséhez és javításához. A jogalapot ezért a Szerződés 175. cikkének (1) bekezdése képezi. Helyénvaló azonban közösségi szinten intézkedéseket hozni a Szerződés 95. cikkének (1) bekezdése alapján is, az elemek és akkumulátorok nehézfém tartalmával és címké-

zésével kapcsolatos követelmények összehangolása érdekében, biztosítva ezáltal a belső piac akadálymentes működését és a Közösségen belüli verseny torzulásának elkerülését.

- (2) A közösségi hulladékgazdálkodási stratégia felülvizsgálatáról szóló, 1996. július 30-i bizottsági közlemény iránymutatásokat fogalmazott meg a Közösség jövőbeni hulladékpolitikájára vonatkozóan. E közlemény hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a hulladékokban található veszélyes anyagok mennyisége csökkenjen, és rámutat az ilyen anyagok termékekben és gyártási eljárásokban való előfordulását korlátozó közösségi szintű szabályok lehetséges előnyeire. Kimondja továbbá, hogy amennyiben a hulladék keletkezése nem küszöbölhető ki, a hulladékot anyagáért vagy energiájáért újra fel kell használni, illetve újra kell hasznosítani.

- (3) Az egyes veszélyes anyagokat tartalmazó elemekről és akkumulátorokról szóló, 1991. március 18-i 91/157/EKG tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ közelítette a tagállamok e területre vonatkozó jogszabályait. Az irányelv célkitűzései azonban nem valósultak meg teljes mértékben. A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁶⁾, valamint az elektromos és elektronikus

⁽¹⁾ HL C 96., 2004.4.21., 5. o.

⁽²⁾ HL C 117., 2004.4.30., 5. o.

⁽³⁾ HL C 121., 2004.4.30., 35. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2004. április 20-i véleménye (HL C 104. E, 2004.4.30., 354. o.), a Tanács ...-i közös álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és az Európai Parlament ...-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁵⁾ HL L 78., 1991.3.26., 38. o. A 98/101/EK bizottsági irányelvvel (HL L 1., 1999.1.5., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ is kiemelte a 91/157/EGK irányelv felülvizsgálatának szükségességét. A 91/157/EGK irányelvet ezért az átláthatóság érdekében felül kell vizsgálni és fel kell váltani.

- (4) Környezetvédelmi céljainak elérése érdekében ez az irányelv megtiltja egyes higanyt, illetve kadmiumot tartalmazó elemek és akkumulátorok forgalomba hozatalát. Az irányelv elősegíti továbbá a hulladékelemek és -akkumulátorok nagyarányú begyűjtését és újrafeldolgozását, valamint az elemek és akkumulátorok életciklusában érintett valamennyi szereplő, pl. gyártók, forgalmazók és végfelhasználók, különösen a hulladékelemek és -akkumulátorok kezelésében és újrafeldolgozásában közvetlenül részt vevő szereplők jobb környezetvédelmi teljesítményét. Az e cél eléréséhez szükséges egyedi szabályok kiegészítik a hulladékokról szóló hatályos közösségi jogszabályokat, különösen a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelvet⁽²⁾, a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelvet⁽³⁾ és a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽⁴⁾.
- (5) Annak elkerülése érdekében, hogy a hulladékelemektől és -akkumulátoroktól környezetszennyező módon váljanak meg, valamint hogy a végfelhasználók számára zavart okozzanak a különféle elemekre és akkumulátorokra vonatkozó különböző hulladékgazdálkodási követelmények, ezt az irányelvet kell alkalmazni a Közösségen belül forgalomba hozott valamennyi elemre és akkumulátorra. Ennek a széles körű hatálynak biztosítása kell továbbá a begyűjtés és újrafeldolgozás terén a méretgazdaságosságot, valamint az erőforrások optimális megőrzését.
- (6) A megbízható elemek és akkumulátorok nélkülözhetetlenek számos termék, készülék és szolgáltatás biztonságosságához, valamint alapvető energiaforrást jelentenek társadalmunkban.
- (7) Helyénvaló megkülönböztetni egyrészt a hordozható elemeket és akkumulátorokat, másrészt az ipari és gépjárműelemeket és -akkumulátorokat. Az ipari és gépjárműelemek és akkumulátorok hulladéklerakó telepeken vagy elégetés útján történő ártalmatlanítását meg kell tiltani.
- (8) Az ipari elemek és akkumulátorok például magukban foglalják a kórházak, repülőterek, illetve irodák vészhelyzeti vagy tartalék-áramforrásul szolgáló elemeket és akkumulátorokat, a vonatokon, illetve repülőgépeken használt elemeket és akkumulátorokat, valamint a tengeri olajfúró tornyokban és világítótornyokban használt elemeket és akkumulátorokat. Magukban foglalják például továbbá a kizárólag az üzletek és éttermek hordozható POS termináljaiba, az üzletek vonalkód-leolvasó készülékeibe, a tévécsatornák és professzionális stúdiók professzionális videoberendezéseibe, valamint a

szakmai tevékenység során használt bányászsisakra, illetve bűvársisakra erősített bányáslámpákba, illetve bűvárlámpákba tervezett elemeket és akkumulátorokat, az elektromos ajtók biztonsági rendszereiben használt tartalékelemeket és -akkumulátorokat, amelyek az ajtók berekedését vagy emberek beszorulását hivatottak megakadályozni, a mérőműszerek, illetve a különféle típusú mérőeszközök és mérőberendezések elemeit és akkumulátorait, valamint a napelemekkel, fotoelektromos és egyéb, megújuló energia felhasználásával kapcsolatos elemeket és akkumulátorokat. Az ipari elemek és akkumulátorok magukban foglalják az elektromos gépjárművekben – elektromos autókban, tolokocsikban, kerékpárokban, repülőtéri járművekben és önjáró szállító-járművekben – használt elemeket és akkumulátorokat is. A példák e nem teljes körű felsorolásán kívül valamennyi nem burkolt és nem gépjárműelemet, illetve -akkumulátort iparinak kell tekinteni.

- (9) Hordozható elemek, illetve akkumulátorok – valamennyi olyan burkolt elem és akkumulátor, amelyet egy átlagos ember nehézség nélkül képes kézben hordozni, és amely nem gépjárműelem, illetve -akkumulátor, és nem ipari elem, illetve akkumulátor – például az egyetlen cellából álló elemek (mint az AA és AAA elemek) és a fogyasztók által, illetve szakmai tevékenység során mobiltelefonokban, hordozható számítógépekben, vezeték nélküli villamos kézi szerszámokban, játékokban és háztartási készülékekben – így elektromos fogkefékben, borotvákban és kézi porszívókban (beleértve az iskolákban, üzletekben, éttermekben, repülőtereken, irodákban, illetve kórházakban használatos hasonló berendezéseket) – használt elemek és akkumulátorok, valamint minden olyan elem, amelyet a fogyasztók a háztartásban a szokásos célokra esetlegesen igénybe vesznek.
- (10) A Bizottságnak fel kell mérnie, hogy szükséges-e ezen irányelv kiigazítása, figyelembe véve a rendelkezésre álló műszaki és tudományos tényeket. A Bizottságnak így különösen felül kell vizsgálnia a kadmiumra vonatkozó tilalom alóli, vezeték nélküli villamos kézi szerszámokba szánt hordozható elemek és akkumulátorok tekintetében adott mentességet. A vezeték nélküli villamos kézi szerszámok magukban foglalják például a fogyasztók által, illetve szakmai tevékenység során esztergályozásra, maratásra, csiszolásra, köszörülésre, fűrészelésre, vágásra, nyírásra, fúrásra, lyukak fúrására, lyukasztásra, kalapálásra, szegecselésre, csavarozásra, polírozásra, illetve fa, fém és egyéb anyagok hasonló megmunkálására, valamint nyírásra, vágásra és egyéb kertészeti tevékenységre használt szerszámokat.
- (11) A Bizottságnak továbbá figyelemmel kell kísérnie, a tagállamoknak pedig ösztönözniük kell az olyan technológiai fejlesztéseket, amelyek javítják az elemek és akkumulátorok környezeti teljesítményét teljes életciklusuk során, beleértve a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való részvételt.

(1) HL L 37., 2003.2.13., 24. o. A 2003/108/EK irányelvvel (HL L 345., 2003.12.31., 106. o.) módosított irányelv.

(2) HL L 194., 1975.7.25., 39. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

(3) HL L 182., 1999.7.16., 1. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

(4) HL L 332., 2000.12.28., 91. o.

- (12) A környezet védelme érdekében a hulladékelemeket és -akkumulátorokat be kell gyűjteni. A hordozható elemek és akkumulátorok tekintetében magas begyűjtési arányt elérő begyűjtési rendszereket kell létrehozni. Ez azt jelenti, hogy begyűjtési rendszereket kell felállítani annak érdekében, hogy a végfelhasználók nehézség nélkül és költségmentesen dobhassák el a hulladék hordozható elemeket és akkumulátorokat. A különböző gyűjtési rendszereknek és finanszírozási szabályoknak meg kell felelniük a különféle elem- és akkumulátortípusoknak.
- (13) Szükséges, hogy a tagállamok magas begyűjtési és újrafeldolgozási arányokat érjenek el a hulladékelemek és -akkumulátorok tekintetében annak érdekében, hogy a környezetvédelem és az anyagok újrahasznosítása magas szinten valósuljon meg a Közösség egész területén. Ezen irányelvnek ezért minimális begyűjtési és újrafeldolgozási célkitűzéseket kell megállapítania a tagállamok számára. Helyénvaló a begyűjtési arányt az előző évek éves értékesítési átlaga alapján kiszámítani annak érdekében, hogy valamennyi tagállam az országos elemfelhasználással arányos, összehasonlítható célkitűzésekkel rendelkezzen.
- (14) Különös újrafeldolgozási előírásokat kell megállapítani a kadmium- és ólomtartalmú elemek, illetve akkumulátorok tekintetében annak érdekében, hogy az anyagok újrahasznosítása a Közösség egész területén magas szinten valósuljon meg, és hogy ne legyenek egyenlőtlen-ségek a tagállamok között.
- (15) Valamennyi érdekelt fél számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy részt vegyen a begyűjtési, kezelési és újrafeldolgozási rendszerekben. Ezeket a rendszereket úgy kell kialakítani, hogy el lehessen kerülni a behozott termékekkel szembeni hátrányos megkülönböztetést, a kereskedelmi akadályokat és a verseny torzulását.
- (16) A begyűjtési és újrafeldolgozási rendszereket optimalizálni kell, különösen a költségek és a szállítás káros környezeti hatásának csökkentése érdekében. A kezelési és újrafeldolgozási rendszereknek a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 11. pontjában meghatározott elérhető legjobb technikákat kell alkalmazniuk.
- (17) A hulladékelemekkel és -akkumulátorokkal való gazdálkodás finanszírozására vonatkozó alapelveket közösségi szinten kell meghatározni. A finanszírozási rendszer-eknek elő kell segíteniük a magas begyűjtési és újrafeldolgozási arányok elérését, valamint a gyártói felelősség elvének érvényre juttatását. A gyártóknak ezért viselniük kell valamennyi begyűjtött elem és akkumulátor begyűjtési, kezelési és újrafeldolgozási költségeit, levonva ebből a visszanyert anyagok értékesítése útján szerzett nyereséget. Bizonyos körülmények között azonban indokolt lehet a kisüzemi gyártók tekintetében *de minimis* szabályok alkalmazása.
- (18) Az eredményes begyűjtéshez nélkülözhetetlen a végfelhasználók tájékoztatása a szelektív hulladékgyűjtés kívánatos voltáról, a rendelkezésre álló begyűjtési rendszerekről és a végfelhasználóknak a hulladékelemekkel és -akkumulátorokkal való gazdálkodásban játszott szerepéről. Részletes szabályokat kell megállapítani egy olyan címkézési rendszerre vonatkozóan, amely átlátható, megbízható és egyértelmű információkat nyújt az elemekről és akkumulátorokról, valamint a bennük található minden nehézfémről.
- (19) Amennyiben ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósításához, és különösen a magas szelektív hulladékgyűjtési és újrafeldolgozási arányok eléréséhez a tagállamok gazdasági eszközöket, például differenciált adókulcsokat használnak, erről megfelelően tájékoztatniuk kell a Bizottságot.
- (20) A forgalomba hozott, begyűjtött és újrafeldolgozott elemek és akkumulátorok mennyiségéről megbízható és összehasonlítható adatok szükségesek annak ellenőrzéséhez, hogy ezen irányelv célkitűzése megvalósultak-e.
- (21) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (22) A jobb jogszabályalkotásról szóló intézményközi megállapodás⁽²⁾ (34) bekezdésével összhangban a Tanácsnak ösztönöznie kell a tagállamokat arra, hogy a maguk számára, illetve a Közösség érdekében készítsenek táblázatokat, amelyek a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átültető rendelkezések közötti megfelelést, továbbá hogy ezeket tegyék közzé.
- (23) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.
- (24) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen a környezet védelmét és a belső piac megfelelő működésének biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és így az intézkedés terjedelme vagy hatása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl a fenti célok eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(25) Ezt az irányelvet a biztonsági, minőségi és egészségügyi követelményekről szóló közösségi jogszabályok és a hulladékgazdálkodásra vonatkozó különös közösségi jogszabályok – így különösen az elhasznált járművekről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 2002/96/EK irányelv – sérelme nélkül kell alkalmazni.

2. cikk

Hatály

(26) A gyártói felelősség vonatkozásában az elemek és akkumulátorok gyártói, valamint az egyéb, elemet és akkumulátort tartalmazó termékek gyártói felelősek az általuk forgalomba hozott elemekkel és akkumulátorokkal kapcsolatos hulladékgazdálkodásért. Helyénvaló a rugalmas megközelítés annak érdekében, hogy a finanszírozási rendszerek tükrözhessek az országonként eltérő körülményeket, és figyelembe vehessék a már meglévő rendszereket, különösen a 2000/53/EK és a 2002/96/EK irányelveknek való megfelelés érdekében felállított rendszereket, a kettős fizetési kötelezettség elkerülése mellett.

(1) Ezt az irányelvet valamennyi típusú elemre és akkumulátorra alkalmazni kell, függetlenül azok formájától, méretétől, súlyától, anyagi összetételétől és felhasználásától. Ezt az irányelvet a 2000/53/EK és a 2002/96/EK irányelv sérelme nélkül kell alkalmazni.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó az alábbi esetekben felhasznált elemekre és akkumulátorokra:

a) olyan berendezések, amelyek a tagállamok alapvető biztonsági érdekeinek védelmével kapcsolatosak, továbbá a fegyverek, lőszeres és hadianyagok, a nem kifejezetten katonai célokra szánt termékek kivételével;

(27) Az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2003. január 27-i 2002/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ nem kell alkalmazni az elektromos és elektronikus berendezésekben használt elemekre és akkumulátorokra.

b) a világűrben való felhasználásra tervezett berendezések.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(28) A gépjárművekben használt gépjármű-, illetve ipari elemeknek és akkumulátoroknak meg kell felelniük a 2000/53/EK irányelv követelményeinek, különösen az annak 4. cikkében foglaltaknak. Ezért meg kell tiltani a kadmiumnak az elektromos gépjárművekbe szánt ipari elemekben és akkumulátorokban történő felhasználását, kivéve ha azok az említett irányelv II. melléklete alapján mentességet élveznek,

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „elem” vagy „akkumulátor”: bármely olyan elektromos energiaforrás, amely kémiai energia közvetlen átalakulása útján keletkezik, és amely egy vagy több elsődleges (nem újratölthető) vagy másodlagos (újratölthető) cellából áll;

2. „elem-, illetve akkumulátorcsoomag”: olyan elemek vagy akkumulátorok bármely csoportja, amelyeket összekapcsolnak és/vagy külső borítással látnak el annak érdekében, hogy oszthatatlan egységet alkossanak, amelyet a végfelhasználó nem bonthat szét és nem nyithat fel.

3. „hordozható elem vagy akkumulátor”: minden olyan elem, illetve akkumulátor, amely:

a) burkolt;

b) kézben hordozható; és

c) nem ipari elem, illetve akkumulátor, és nem gépjárműelem illetve -akkumulátor;

4. „gombelem”: bármely olyan kisméretű, kerek, hordozható elem vagy akkumulátor, amelynek átmérője nagyobb mint a vastagsága, és amelyet különleges célokra – például hallókészülékekhez, karórákhoz, kisméretű hordozható berendezésekhez és tartalék áramforrásként – használnak fel;

5. „gépjármű-akkumulátor”: gépjármű indításához, világításához, illetve gyújtásához használt bármely elem, illetve akkumulátor;

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv megállapítja:

1. az elemek és akkumulátorok forgalomba hozatalára vonatkozó szabályokat; valamint
2. a hulladékelemek és -akkumulátorok begyűjtésére, kezelésére, újrafeldolgozására és ártalmatlanítására vonatkozó különös szabályokat a vonatkozó, hulladékokról szóló közösségi jogszabályok kiegészítése érdekében.

⁽¹⁾ HL L 269., 2000.10.21., 34. o. A 2002/525/EK bizottsági határozattal (HL L 170., 2002.6.29., 81. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 37., 2003.2.13., 19. o.

6. „ipari elem, illetve akkumulátor”: bármely, kizárólag ipari vagy szakmai felhasználásra szánt, vagy bármely elektromos gépjárműben használt elem, illetve akkumulátor;
7. „hulladék-elem, illetve -akkumulátor”: bármely olyan elem, illetve akkumulátor, amely a 75/442/EGK irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében hulladéknak minősül;
8. „újrafeldolgozás”: a hulladékok újrafeldolgozása valamely termelési folyamatban azok eredeti rendeltetésére vagy attól eltérő rendeltetésre, kivéve az energetikai hasznosítást;
9. „ártalmatlanítás”: a 75/442/EGK irányelv IIA. mellékletében meghatározott valamennyi alkalmazandó művelet;
10. „kezelés”: minden olyan tevékenység, amelyet hulladékelemek, illetve -akkumulátorokon végeznek azután, hogy átadták őket egy hulladékkezelő létesítménynek válogatás, valamint újrafeldolgozásra vagy ártalmatlanításra történő előkészítés céljából;
11. „készülék”: bármely olyan, a 2002/96/EK irányelvben foglalt meghatározás szerinti elektromos vagy elektronikus berendezés, amelynek áramforrását részben vagy egészben elemek, illetve akkumulátorok biztosítják, vagy amely alkalmas erre;
12. „gyártó”: az a valamely tagállamban lévő személy, aki az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül – beleértve a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ meghatározott, távközlő eszközökön keresztül történő értékesítést is – elemeket, illetve akkumulátorokat – beleértve a készülékbe vagy gépjárműbe építettek is – először hoz üzletszerűen forgalomba az adott tagállam területén;
13. „forgalmazó”: az a személy, aki egy végfelhasználó részére üzletszerűen kínál elemeket és akkumulátorokat;
14. „forgalomba hozatal”: harmadik személy részére, akár ellenérték fejében, akár ingyenesen való szolgáltatás vagy rendelkezésre bocsátás a Közösségen belül, amely magában foglalja a Közösség vámterületére történő behozatalt is;
15. „gazdasági szereplők”: gyártók, forgalmazók, begyűjtők, újrafeldolgozók, valamint a hulladékkezelő létesítmények egyéb üzemeltetői;
16. „vezeték nélküli villamos kézi szerszám”: minden olyan kézi készülék, amelynek áramforrását elem vagy akkumulátor biztosítja, és karbantartási, építési, illetve kertészeti tevékenységre szolgál.

4. cikk

Tiltalmak

(1) A 2000/53/EK irányelv sérelme nélkül a tagállamok megtiltják az alábbiak forgalomba hozatalát:

- a) minden olyan elem vagy akkumulátor, akár készülékbe építve, akár nem, amely több mint 0,0005 tömegszázalék higanyt tartalmaz; valamint
- b) azok a hordozható elemek vagy akkumulátorok, beleértve a készülékbe építettek is, amelyek több mint 0,002 tömegszázalék kadmiumot tartalmaznak.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában megállapított tilalom nem alkalmazandó azon gombelemekre, amelyek legfeljebb 2 tömegszázalék higanyt tartalmaznak.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában megállapított tilalom nem alkalmazandó azon hordozható elemekre és akkumulátorokra, amelyeket az alábbiakban való használatra szánnak:

- a) vészjelző és riasztórendszerek, beleértve a vészvilágítást is;
- b) orvosi felszerelések; vagy
- c) vezeték nélküli villamos kézi szerszámok.

(4) A Bizottság felülvizsgálja a (3) bekezdés c) pontjában említett mentességet, és ... (*)-ig – adott esetben a megfelelő javaslatokkal együtt – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek a Tanácsnak a kadmiumelemekben és -akkumulátorokban történő felhasználásának tilalom alá helyezése céljából.

5. cikk

Forgalomba hozatal

(1) A tagállamok nem akadályozhatják, tilthatják vagy korlátozhatják – az ezen irányelvben említett indokok alapján – azon elemeknek vagy akkumulátoroknak a területükön történő forgalomba hozatalát, amelyek megfelelnek ezen irányelv követelményeinek.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azon elemeket vagy akkumulátorokat, amelyek nem felelnek meg ezen irányelv követelményeinek, ne hozzák forgalomba, illetve azokat vonják ki a forgalomból.

6. cikk

Átfogó célkitűzés

A tagállamok törekednek arra, hogy a legnagyobb mértékben megvalósuljon a hulladékelemek és -akkumulátorok szelektív gyűjtése, tekintettel a szállítás környezeti hatására, és hogy minimálisra csökkenjen az elemek és akkumulátorok nem szelektált települési hulladékként történő ártalmatlanítása.

⁽¹⁾ HL L 144., 1997.6.4., 19. o. A 2002/65/EK irányelvvvel (HL L 271., 2002.10.9., 16. o.) módosított irányelv.

(*) Az ezen irányelv hatálybalépését követő négy éven belül.

7. cikk

Begyűjtési rendszerek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő begyűjtési rendszerek álljanak rendelkezésre a hulladék hordozható elemek és akkumulátorok tekintetében. Az ilyen rendszerek:

- a) lehetővé kell, hogy tegyék a végfelhasználók számára, hogy – a népsűrűséget is figyelembe véve – a közelben, megközelíthető gyűjtőhelyen dobhassák el a hulladék hordozható elemeket vagy akkumulátorokat;
- b) nem keletkeztethetnek költséget a végfelhasználók számára a hulladék hordozható elemek és akkumulátorok eldobásakor, sem pedig új elem, illetve akkumulátor vásárlására való kötelezettséget;
- c) a 2002/96/EK irányelv 5. cikke (2) bekezdésében említett rendszerekkel együttesen kell, hogy üzemeltethetők legyenek.

A 75/442/EGK irányelv 10. cikke nem alkalmazható azon gyűjtőhelyekre, amelyeket az e bekezdés a) pontjában foglaltaknak való megfelelés érdekében állítottak fel.

(2) Amennyiben a rendszerek megfelelnek az (1) bekezdésben felsorolt követelményeknek, a tagállamok:

- a) előírhatják a gyártók számára, hogy ilyen rendszereket hozzanak létre;
- b) előírhatják a többi gazdasági szereplő számára, hogy részt vegyenek az ilyen rendszerekben;
- c) fenntarthatják a már meglévő rendszereket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az ipari elemek és akkumulátorok gyártói, illetve a nevükben eljáró harmadik személyek ne utasítsák el a hulladék ipari elemek és akkumulátorok végfelhasználóktól való visszavételét, függetlenül azok vegyi összetételétől és eredetétől. Független harmadik személyek szintén begyűjthetnek ipari elemeket és akkumulátorokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a gépjárműelemek és -akkumulátorok gyártói, illetve harmadik személyek rendszereket hozzanak létre a hulladék gépjárműelemeknek és -akkumulátoroknak a végfelhasználóktól vagy az azok közelében található, megközelíthető gyűjtőhelyről történő begyűjtésére, amennyiben a begyűjtés nem a 2000/53/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett rendszerek útján történik. A magántulajdonban lévő és nem üzleti célból használt gépjárművekből származó gépjárműelemek és akkumulátorok esetében az ilyen rendszerek nem keletkeztethetnek költséget a végfelhasználók számára a hulladékelemek és -akkumulátorok eldobásakor, sem pedig új elem, illetve akkumulátor vásárlására való kötelezettséget.

8. cikk

Gazdasági eszközök

A tagállamok gazdasági eszközöket használhatnak fel arra, hogy elősegítsék a hulladékelemek és -akkumulátorok begyűjtését, illetve olyan elemek és akkumulátorok használatát, amelyek kisebb mennyiségben tartalmaznak szennyező anyagot, például differenciált adókulcsok vagy betétdíjas rendszer bevezetése révén. Amennyiben így tesznek, a tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen eszközök végrehajtásához kapcsolódó intézkedésekről.

9. cikk

Begyűjtési célkitűzések

(1) Ezen cikk alkalmazásában, egy adott tagállamnak egy adott naptári évre vonatkozó „begyűjtési aránya” az a százalékos arány, amelyet úgy kell kiszámítani, hogy a 7. cikk (1) bekezdésének megfelelően az adott naptári évben begyűjtött hulladék hordozható elemek és akkumulátorok súlyát el kell osztani az adott tagállamban az adott naptári évben és az azt megelőző két naptári évben a hordozható elemek és akkumulátorok végfelhasználók részére történt értékesítésének súlyban kifejezett éves átlagával. A tagállamok első alkalommal az ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő hatodik teljes naptári évre vonatkozóan számítják ki a begyűjtési arányt.

A 2002/96/EK irányelv sérelme nélkül, az éves begyűjtési és értékesítési számadatoknak tartalmazniuk kell a készülékekbe épített elemeket és akkumulátorokat.

(2) A tagállamoknak el kell érniük az alábbi minimális begyűjtési arányokat:

- a) 25 % ... (*)-ig;
- b) 45 % ... (**)-ig.

(3) A tagállamok éves szinten figyelemmel kísérik a begyűjtési arányokat az I. mellékletben megállapított rendszernek megfelelően. A hulladéokra vonatkozó statisztikákról szóló, 2002. november 25-i 2150/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ sérelme nélkül, a tagállamok jelentéseket nyújtanak be a Bizottságnak az érintett naptári év végétől számított hat hónapon belül. A jelentéseknek tartalmazniuk kell, hogy a tagállamok milyen módon szereztek be a begyűjtési arány kiszámításához szükséges adatokat.

(4) A 21. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően:

- a) a (2) bekezdés követelményeinek való megfelelés terén jelentkező, sajátos nemzeti körülményekből fakadó nehézségek kezelésére bármely tagállamban átmeneti rendelkezéseket lehet megállapítani;

(*) Az ezen irányelv hatálybalépését követő hatodik évre.

(**) Az ezen irányelv hatálybalépését követő tizedik évre.

(1) HL L 332., 2002.12.9., 1. o. A legutóbb az 783/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 131., 2005.5.25., 38. o.) módosított rendelet.

b) ... (*)-ig közös módszertant kell kidolgozni a hordozható elemek és akkumulátorok végfelhasználók részére történő éves értékesítésének kiszámítására vonatkozóan.

10. cikk

Kezelés és újrafeldolgozás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy legkésőbb ... (**)-ig:

a) a gyártók, illetve a harmadik személyek rendszereket hozzanak létre az elérhető legjobb technikák alkalmazásával a hulladékelemek és -akkumulátorok kezelése és újrafeldolgozása céljából; és

b) a 7. cikknek megfelelően begyűjtött valamennyi azonosítható elem és akkumulátor ilyen rendszerekben történő kezelésén és újrafeldolgozásán menjen keresztül.

A tagállamok azonban a Szerződésnek megfelelően hulladéklerakóban vagy föld alatti tárolóban ártalmatlaníthatják a kadmiumot, higanyt, illetve ólmot tartalmazó hordozható elemeket és akkumulátorokat a nehézfémek fokozatos kiiktatását célzó stratégia részeként, vagy ha nem áll rendelkezésre működőképes végső felhasználói piac. A tagállamok a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően értesítik a Bizottságot az intézkedéstervezetetről.

(2) A kezelésnek meg kell felelnie a III. melléklet A. részében megállapított minimumkövetelményeknek.

(3) Az újrafeldolgozási eljárásoknak legkésőbb ... (***)-ig meg kell felelniük az a III. melléklet B. részében megállapított újrafeldolgozási célkitűzéseknek és kapcsolódó rendelkezéseknek.

(4) A tagállamok jelentést készítenek az adott naptári évben elért újrafeldolgozási szintről, valamint arról, hogy a III. melléklet B. részében említett újrafeldolgozási célkitűzések teljesültek-e. Az adott naptári év végétől számított hat hónapon belül benyújtják az információt a Bizottságnak.

(5) A III. melléklet a 21. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kiigazítható, illetve kiegészíthető a műszaki vagy tudományos fejlődés figyelembevételére érdekében. Így különösen:

a) az újrafeldolgozási célkitűzések kiszámítására vonatkozó részletes szabályokkal legkésőbb ... (****)-ig ki kell egészíteni; és

b) a minimális újrafeldolgozási célkitűzéseket rendszeresen értékelni kell, valamint az elérhető legjobb technikák és az (1) bekezdés második albekezdésében említett fejlődés figyelembevételével ki kell igazítani őket.

(*) Az ezen irányelv hatálybalépését követő egy éven belül.

(**) Az ezen irányelv hatálybalépését követően három évvel.

(1) HL L 204., 1998.7.21., 37. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(***) Az ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő öt évvel.

(****) Az ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő negyvenkét hónappal.

(6) A III. mellékletre vonatkozó bármely módosítási javaslatot megelőzően a Bizottság konzultál az érdekeltekkel, különösen a gyártókkal, a begyűjtőkkel, az újrafeldolgozókkal, a hulladékkezelő létesítményekkel, az üzemeltetőkkel, a környezetvédelmi szervezetekkel, a fogyasztóvédelmi szervezetekkel és a munkavállalói szervezetekkel. A Bizottság tájékoztatja a 21. cikk (1) bekezdésében említett bizottságot a konzultáció eredményéről.

11. cikk

Ártalmatlanítás

A tagállamok megtiltják a hulladék ipari, illetve gépjárműelemek és -akkumulátorok hulladéklerakóban vagy elégetés útján történő ártalmatlanítását. Minden olyan elem vagy akkumulátor azonban, amely a 10. cikk (1) bekezdésének megfelelően mind kezelésén, mind újrafeldolgozáson keresztülment, ártalmatlanítható hulladéklerakóban, illetve elégethető.

12. cikk

Kivetelek

(1) A hulladékkezelést és az újrafeldolgozást az érintett tagállamon vagy a Közösségen kívül is el lehet végezni, feltéve hogy a hulladékelemek és -akkumulátorok szállítása összhangban van az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelettel⁽²⁾.

(2) A hulladékelemek és -akkumulátorok kivetele a Közösségen kívülre a 259/93/EGK rendelettel, az egyes nem OECD-tagországokba irányuló egyes hulladékfajták szállítására alkalmazandó közös szabályok és eljárások meghatározásáról szóló, 1999. április 29-i 1420/1999/EK tanácsi rendelettel⁽³⁾ és az egyes hulladékfajtáknak a C(92)39 végleges OECD-határozat hatálya alá nem tartozó meghatározott országokba történő szállítására alkalmazandó, a 259/93/EGK tanácsi rendelet szerinti ellenőrzési eljárások meghatározásáról szóló, 1999. július 12-i 1547/1999/EK bizottsági rendelettel⁽⁴⁾ összhangban kizárólag abban az esetben tekinthető az ezen irányelv III. mellékletében megállapított kötelezettségek és célok teljesítésére irányulónak, ha megalapozottan bizonyított, hogy az újrafeldolgozási tevékenység ezen irányelv előírásaival nagymértékben megegyezik.

(3) E cikk részletes végrehajtási szabályait a 21. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

(2) HL L 30., 1993.2.6., 1. o. A legutóbb a 2557/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 349., 2001.12.31., 1. o.) módosított rendelet.

(3) HL L 166., 1999.7.1., 6. o. A legutóbb a 105/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 20., 2005.1.22., 9. o.) módosított rendelet.

(4) HL L 185., 1999.7.17., 1. o. A legutóbb a 105/2005/EK rendelettel módosított rendelet.

13. cikk

Finanszírozás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik személyek az alábbiakból eredő bármely nettó költséget fedezzenek:

- a) a 7. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban begyűjtött hulladék hordozható elemek és akkumulátorok begyűjtése, kezelése és újrafeldolgozása; és
- b) a 7. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban begyűjtött hulladék ipari és gépjárműelemek és -akkumulátorok begyűjtése, kezelése és újrafeldolgozása.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés végrehajtása ne terhelje kettős fizetési kötelezettséggel a gyártókat a 2000/53/EK vagy a 2002/96/EK irányelvvel összhangban létrehozott programok keretében begyűjtött elemek és akkumulátorok esetében.

(3) A begyűjtés, kezelés és az újrafeldolgozás költségeiről nem kell külön tájékoztatni a végfelhasználókat az új hordozható elemek és akkumulátorok eladásakor.

(4) Az ipari és gépjárműelemek és -akkumulátorok gyártói és felhasználói az (1) bekezdésben említett finanszírozási szabályoktól eltérő finanszírozási szabályokban állapodhatnak meg.

14. cikk

Nyilvántartás

A tagállamok biztosítják valamennyi gyártó nyilvántartását.

15. cikk

Kiszuzemi gyártók

Szükség esetén, legkésőbb ... (*)-ig *de minimis* szabályokat kell megállapítani a 21. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, a 13. cikk (1) bekezdésének és a 14. cikknek alkalmazására.

16. cikk

Részvétel

(1) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi gazdasági szereplő és illetékes hatóság részt vehessen a 7. és a 10. cikkben említett begyűjtési, -kezelési és újrafeldolgozási rendszerekben.

(*) Az ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő negyvenkét hónappal.

(2) Ezeket a rendszereket a harmadik országokból behozott termékekre is hátrányos megkülönböztetés nélkül kell alkalmazni, és azokat úgy kell kialakítani, hogy elkerülhetővé váljanak a kereskedelmi akadályok és a verseny torzulása.

17. cikk

A végfelhasználók tájékoztatása

(1) A tagállamok különösen információs kampányokon keresztül biztosítják, hogy a végfelhasználók teljes körű tájékoztatást kapjanak:

- a) az elemekhez és akkumulátorokhoz felhasznált anyagoknak a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges hatásairól;
- b) a hulladékelemek és -akkumulátorok nem szelektált települési hulladékként történő ártalmatlanításának nemkívánatos voltáról, és a szelektív begyűjtésükben való részvétel kívánatosságáról a kezelés és az újrafeldolgozás megkönnyítése érdekében;
- c) a rendelkezésükre álló begyűjtési és újrafeldolgozási rendszerekről;
- d) hozzájárulásukról a hulladékelemek és -akkumulátorok újrafeldolgozásához;
- e) a II. mellékletben szereplő áthúzott kerek szemétyűjtő tartály ábrájának valamint a Hg, Cd és Pb vegyjeleknek a jelentéséről.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a gazdasági szereplők az (1) bekezdésben szereplő információkat részben vagy teljes egészében bocsássák rendelkezésre.

18. cikk

Címkézés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi elem, akkumulátoron és elem-, illetve akkumulátorcsomagon megfelelően feltüntetésre kerüljön a II. mellékletben szereplő ábra.

(2) A 0,0005 %-nál több higanyt, 0,002 %-nál több kadmiumot vagy 0,004 %-nál több ólmot tartalmazó elemeken, akkumulátorokon és gombelemeken fel kell tüntetni az adott fém vegyjelét: Hg, Cd vagy Pb. A nehézfém-tartalmat jelző ábrát a II. mellékletben szereplő ábra alá kell nyomtatni, úgy, hogy az a felső ábra méretének legalább egynegyed területét lefedje.

(3) A II. mellékletben található ábrának az elem, akkumulátor vagy elem-, illetve akkumulátorcsomag legnagyobb oldala területének legalább 3 %-át kell lefednie, úgy, hogy az ne haladja meg az 5 x 5 cm-es méretet. A henger alakú cellák esetében az ábrának az elem vagy akkumulátor felszínének legalább 1,5 %-át kell lefednie, úgy, hogy az ne haladja meg az 5 x 5 cm-es méretet.

(4) Abban az esetben, ha az elem, akkumulátor vagy az elem-, illetve akkumulátorcsomag mérete miatt az ábra kisebb lenne, mint 0,5 x 0,5 cm, az elemet, akkumulátort vagy az elem-, illetve akkumulátorcsomagot nem kell megjelölni, de egy legalább 1 x 1 cm-es ábrát kell nyomtatni a csomagolására.

(5) A nyomtatott ábrának jól láthatónak, felismerhetőnek és letörőhételtennek kell lennie.

(6) E cikk címkézési előírásai alól a 21. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban mentesség adható.

19. cikk

Jelentések a tagállami végrehajtásról

(1) A tagállamok hároméves időközönként jelentést küldenek a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról. Az első jelentésnek azonban ... (*)-ig tartó időszakot kell lefednie.

(2) A jelentéseket a 21. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással összhangban összeállított kérdőív vagy vázlat alapján kell kidolgozni. A kérdőívet vagy vázlatot a jelentés tárgyát képező első időszak kezdete előtt hat hónappal kell megküldeni a tagállamoknak.

(3) A tagállamok jelentést tesznek továbbá minden esetleges olyan intézkedésükről, amely az elemek és az akkumulátorok környezeti hatásának javítását célozza, így különösen:

a) az elemekben és akkumulátorokban található nehézfémek és egyéb veszélyes anyagok mennyiségét csökkentő fejlesztések, beleértve a gyártók önkéntes lépéseit is;

b) új újrafeldolgozási és hulladékkezelési technológiák;

c) a gazdasági szereplők részvétele a környezetgazdálkodási rendszerekben;

d) az érintett területeken végzett kutatások; és

e) a hulladékképződés megelőzését célzó intézkedések.

(4) A jelentést a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani legkésőbb az érintett hároméves időszakot követően kilenc hónappal, illetve az első jelentés esetében legkésőbb a ... (**)-ig.

(5) A Bizottság legkésőbb a tagállamoktól a (4) bekezdés értelmében kapott jelentések kézhezvétele után kilenc hónappal

(*) Ezen irányelv hatálybalépését követő hat éves időszak.

(**) Az ezen irányelv hatálybalépését követő nyolcvanegy hónap elteltével.

jelentést tesz közzé ezen irányelv végrehajtásáról, valamint ezen irányelvnek a környezetre és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról.

20. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság a tagállamoktól a 19. cikk (4) bekezdésével összhangban másodízben kapott jelentések kézhezvételeét követően felülvizsgálja ezen irányelv végrehajtását, valamint ezen irányelvnek a környezetre és a belső piac működésére gyakorolt hatását.

(2) A Bizottság által a 19. cikk (5) bekezdésével összhangban közzétett második jelentés tartalmazza ezen irányelv következő szempontjainak értékelését:

a) a nehézfémeket tartalmazó elemekre és akkumulátorokra vonatkozó további kockázatkezelési intézkedések megfelelőisége;

b) valamennyi hulladék hordozható elemre és akkumulátorra vonatkozóan a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott minimális begyűjtési célkitűzések megfelelőisége, és a további célkitűzések bevezetésének lehetősége az elkövetkező évekre, tekintetbe véve a műszaki fejlődést és a tagállamokban összegyűlt gyakorlati tapasztalatokat;

c) a III. melléklet B. részében meghatározott minimális újrafeldolgozási előírások megfelelőisége, tekintetbe véve a tagállamoktól kapott információkat, valamint a műszaki fejlődést és a tagállamokban összegyűlt gyakorlati tapasztalatokat.

(3) Amennyiben szükséges, a jelentéshez az ezen irányelv kapcsolódó rendelkezéseinek felülvizsgálatára vonatkozó javaslatot kell csatolni.

21. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 75/442/EGK irányelv 18. cikkének megfelelően létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e cikkre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét – a 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel – kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

22. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb ... (*)-ig értesítik ezekről az intézkedésekről a Bizottságot, és haladéktalanul közlik a Bizottsággal az ezeket érintő minden későbbi módosítást.

23. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb ... (*)-ig megfeleljenek.

Amikor a tagállamoknak elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal azokat a meglévő törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

24. cikk

Önkéntes megállapodások

(1) A tagállamok a 7., 12., és 17. cikkben foglalt rendelkezéseket az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági szereplők közötti megállapodások útján is átültethetik a nemzeti jogukba, feltéve hogy ilyen módon megvalósíthatók az ebben az irányelvben kitűzött célok. Az említett megállapodásoknak meg kell felelniük az alábbi követelményeknek:

- a) végrehajthatóaknak kell lenniük;
- b) célokat kell meghatározniuk, a hozzájuk tartozó határidőkkel együtt;

c) ezeket az adott tagállam hivatalos lapjában vagy a nyilvánosság számára ugyanúgy hozzáférhető hivatalos dokumentumban közzé kell tenni és a Bizottság részére meg kell küldeni.

(2) Az elért eredményeket rendszeresen ellenőrizni kell, és azokat jelenteni kell az illetékes hatóságok és a Bizottság felé, továbbá a megállapodásban rögzített feltételek mellett azokat a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé kell tenni.

(3) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell a megállapodás értelmében elért eredmények vizsgálatát.

(4) A megállapodásoknak való meg nem felelés esetén a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedések útján hajtják végre ezen irányelv megfelelő rendelkezéseit.

25. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 91/157/EKG irányelv ... (*)-án/én hatályát veszti.

A 91/157/EKG irányelvre történő hivatkozást az erre az irányelvre történő hivatkozásként kell érteni.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

27. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

(*) Az ezen irányelv hatálybalépését követő huszonnégy hónap elteltével.

I. MELLÉKLET

A 9.CIKKBEN MEGHATÁROZOTT BEGYŰJTÉSI CÉLKITŰZÉSEK BETARTÁSÁNAK ELLENŐRZÉSE

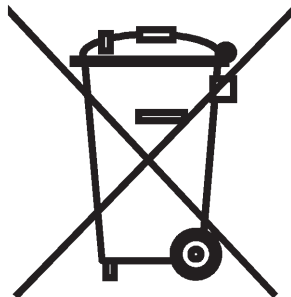
Év	Adatgyűjtés		Kiszámítás	Jelentés- teli kötelezet- tség
X (*) + 1	-			
X + 2	Értékesítés a 2. évben (S2)	-	-	
X + 3	Értékesítés a 3. évben (S3)	-	-	
X + 4	Értékesítés a 4. évben (S4)	Begyűjtés a 4. évben (C4)	Begyűjtési arány (CR4) = $3 * C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Kitűzött cél a 25 %)	
X + 5	Értékesítés az 5. évben (S5)	Begyűjtés az 5. évben (C5)	Begyűjtési arány (CR5) = $3 * C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X + 6	Értékesítés a 6. évben (S6)	Begyűjtés az 6. évben (C6)	Begyűjtési arány (CR6) = $3 * C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X + 7	Értékesítés a 7. évben (S7)	Begyűjtés a 7. évben (C7)	Begyűjtési arány (CR7) = $3 * C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X + 8	Értékesítés a 8. évben (S8)	Begyűjtés a 8. évben (C8)	Begyűjtési arány (CR8) = $3 * C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Kitűzött cél a 45 %)	CR7
X + 9	Értékesítés a 9. évben (S9)	Begyűjtés a 9. évben (C9)	Begyűjtési arány (CR9) = $3 * C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X + 10	Értékesítés a 10. évben (S10)	Begyűjtés a 10. évben (C10)	Begyűjtési arány (CR10) = $3 * C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X + 11	Stb.	Stb.	Stb.	CR10
Stb.				

(*) X év a 23. cikkben említett időpontot magában foglaló év.

II. MELLÉKLET

**ELEMÉK, AKKUMULÁTOROK ÉS ELEM-, ILLETVE AKKUMULÁTORCSOMAGOK SZELEKTÍV GYŰJTÉSÉT
JELZŐ ÁBRÁK**

Az elemek és akkumulátorok „szelektív gyűjtését” jelző ábra az alábbi áthúzott, kerekes szemétyűjtő tartály:

—

III. MELLÉKLET

RÉSZLETES KEZELÉSI ÉS ÚJRAFELDOLGOZÁSI ELŐÍRÁSOK

A. RÉSZ: KEZELÉS

1. A kezelésnek magában kell foglalnia legalább valamennyi folyadék és sav eltávolítását.
2. A hulladékkezelő létesítményekben a kezelést és esetleges tárolást, beleértve az ideiglenes tárolást is, vízhatlan felülettel és megfelelő időjárásálló borítással ellátott helységekből vagy megfelelő konténerekben kell elvégezni.

B. RÉSZ: ÚJRAFELDOLGOZÁS

3. Az újrafeldolgozási eljárások legalább az alábbi újrafeldolgozási célokat kell, hogy elérjék:
 - a) a savas ólom- és -akkumulátorok az átlagos tömeget tekintve 65 %-os újrafeldolgozása, beleértve az ólom-tartalom technikailag lehetséges legteljesebb újrafeldolgozását is, a túlzott költségek egyidejű elkerülése mellett;
 - b) nikkel-kadmium elemek és akkumulátorok az átlagos tömeget tekintve 75 %-os újrafeldolgozása, beleértve a kadmiumtartalom technikailag lehetséges legteljesebb újrafeldolgozását is, a túlzott költségek egyidejű elkerülése mellett; és
 - c) egyéb hulladékelemek és -akkumulátorok az átlagos tömeget tekintve 50 %-os újrafeldolgozása.
-

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

A Bizottság az elemekről és akkumulátorokról szóló új irányelvre vonatkozó javaslatát ⁽¹⁾ 2003 novemberében fogadta el.

Az Európai Parlament az első olvasatot követő véleményét 2004 áprilisában fogadta el.

A Régiók Bizottsága 2004 áprilisában fogadta el a véleményét ⁽²⁾. A Gazdasági és Szociális Bizottság 2004 áprilisában fogadta el a véleményét ⁽³⁾.

A Tanács 2005. július 18-án fogadta el közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉS

A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ 8. cikkének megfelelően a javasolt irányelv célkitűzései:

- a hulladékelemek és -akkumulátorok ártalmatlanításának korlátozása,
- a keletkezett veszélyes elemek és akkumulátorok mennyiségének csökkentése, és
- a hulladékelemek és -akkumulátorok begyűjtési és újrahasznosítási szintjének emelése.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános

A közös álláspont átveszi az Európai Parlament első olvasatot követő módosításainak nagy részét, vagy szó szerint, vagy részben vagy pedig annak értelmét tekintve. A közös álláspont különösen olyan módosításokat tartalmaz a Bizottság eredeti javaslatára vonatkozóan, amelyek szigorítanak a nehézfémek elemekben és akkumulátorokban történő felhasználására vonatkozó jelenlegi korlátozásokat, rendelkeznének az ezen korlátozások kiterjesztése szükségességének felülvizsgálatáról, eltörölnék a szilárd települési hulladék ellenőrzésére vonatkozó követelményt, és korábbi értékesítési számadatokra építenék a begyűjtési célkitűzéseket.

A közös álláspont azonban nem tükrözi a módosítások egy részét, mivel a Tanács egyetértett a Bizottsággal abban, hogy ezek szükségtelenek és/vagy nemkívánatosak. A Tanács különösen egyetért a Bizottsággal abban, hogy:

- a 9. módosítás nem fogadható el, mivel ellentétes az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2002/96/EK irányelvvél,
- a 2., 6., 18., 19., 41., 54., 63. és 65. módosítás szükségtelen, illetve esetlegesen félreérthető vagy nehezen végrehajtható,
- a 39., 45., 77., 92. és 101. módosítás a gyakorlatban nem valósítható meg,
- a 32. és 55. módosítás olyan kérdésekkel (betétdíjas rendszerekkel és az információs kampányok finanszírozásával) foglalkozik, amelyeket nem célszerű közösségi szinten szabályozni,
- a 25., 67. és 68. módosítás nem fogadható el, mivel nem célszerű arra törekedni, hogy a javasolt irányelv biztosítsa az üzemanyagcellákra vonatkozó szabályozást.

A közös álláspont több olyan változtatást is tartalmaz, amelyet nem az Európai Parlament első olvasatot követő véleménye irányzott elő. A következő szakaszok a lényegi változásokat írják le. Ezen túlmenően a szöveg pontosítása, illetve az irányelv általános koherenciájának biztosítása érdekében a szövegezés terén is sor került változtatásokra.

⁽¹⁾ HL C 96., 2004.4.21., 5. o.

⁽²⁾ HL C 121., 2004.4.30., 35. o.

⁽³⁾ HL C 117., 2004.4.30., 5. o.

⁽⁴⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

2. Tárgy, hatály és fogalommeghatározások (1. 2. és 3. cikk)

A közös álláspont részben megfelel az Európai Parlament 7. és 8. módosításának abban az értelemben, hogy (4) preambulumbekzdésében hasonló formában megjelennek az irányelv **célkitűzései**.

A 2. cikk nagyrészt megfelel a 10. módosításnak abban az értelemben, hogy egyértelművé teszi a katonai célokra szánt elemekre és akkumulátorokra vonatkozó javasolt mentességet, és hogy kizárná az irányelv **hatálya** alól az olyan berendezésekben használt elemeket és akkumulátorokat, amelyeket arra alakítottak ki, hogy a világűrbe küldjék. A katonai célokra szánt elemekre és akkumulátorokra vonatkozó mentesség szövegezése megfelel a Szerződés 296. cikke (1) bekezdése b) pontjának.

A 2. cikk kimondja továbbá, hogy az irányelvet az elhasználdott járművekről szóló 2000/53/EK irányelv, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2002/96/EK irányelv sérelme nélkül kell alkalmazni.

A 3. cikkben szereplő **fogalommeghatározások** teljes mértékben megfelelnek a 11., 12., 14., 16. és 21. módosításnak.

A 85. módosításhoz hasonlóan a közös álláspont fogalommeghatározásai arra törekednek, hogy ne legyen átfedés az elemek és akkumulátorok három típusára (hordozható, ipari illetve gépjárműelemek és -akkumulátorok) vonatkozó fogalommeghatározások között. Céljuk továbbá annak biztosítása, hogy a fogalommeghatározások együttesen vonatkozzanak valamennyi elemre és akkumulátorra. A közös álláspontban azonban inkább a „hordozható”, mint az „ipari” kategória az alapértelmezett. A közös álláspont továbbá egyszerűbbé teszi a fogalommeghatározásokat a hordozható, illetve ipari elemekre és akkumulátorokra vonatkozó példák elhagyása révén. Ehelyett a (8) és (9) preambulumbekzdésben kibővített példalista szerepel. A közös álláspont továbbá egyértelművé teszi, hogy a hordozható elemeknek és akkumulátoroknak zártnak kell lenniük.

A „gyártó” fogalommeghatározása részben megfelel a 20. módosításnak abban az értelemben, hogy valamennyi készülékbe épített elemre és akkumulátorra vonatkozik. A Tanács egyszerűbbé tette a fogalommeghatározást annak biztosítása érdekében, hogy az egy tagállamban forgalomba hozott valamennyi elem esetében az adott államban könnyen azonosíthatók legyenek a gyártók. Ez a gyártói felelősség elvének érvényesítése érdekében szükséges.

A közös álláspont nem felel meg a 22. módosításnak. Már nem tartalmazza a „zárt hurkos rendszer” fogalommeghatározást, mivel az irányelv már nem használja ezt a fogalmat. A közös álláspont egyéb rendelkezései azonban átveszik a módosítás alapjául szolgáló megfontolást annak tisztázása révén, hogy független harmadik felek szintén begyűjthetnek elemeket és akkumulátorokat újrahasznosítás céljából.

A közös álláspont három új fogalommeghatározást tartalmaz a Bizottság eredeti javaslatához képest, a „forgalomba hozatal”, a „gazdasági szereplők” és a „vezeték nélküli villamos kézi szerszám” kifejezések jelentésének egyértelművé tétele érdekében.

3. Nehézfémek (4. cikk)

A közös álláspont részben megfelel az Európai Parlament 23. és 82. módosításának abban az értelemben, hogy rendelkezik – bizonyos mentességek mellett – a **kadmiumra vonatkozó tilalomról** és egy olyan felülvizsgálatról, amelynek célja a tilalom kiterjesztésének megfontolása. A kadmiumra vonatkozó tilalom azonban kezdetben nem lenne alkalmazandó a vezeték nélküli villamos kézi szerszámokra. Nem lennének korlátozások az ólom felhasználására vonatkozóan. Ezen túlmenően a 4. cikkben meghatározott egyedi felülvizsgálatot kizárólag a vezeték nélküli villamos kézi szerszámokra kellene alkalmazni (bár a 20. cikk (2) bekezdésének a) pontja a nehézfémek általános felhasználására vonatkozó további korlátozások szükségességének további felülvizsgálatát írja elő).

Ennek következtében a közös álláspont nem tartalmaz tagállamok számára előírt **ellenőrzési követelményeket** a szilárd települési hulladékkal kapcsolatban. Ez megfelel az 1. és a 26. módosításnak.

4. Begyűjtés (6–9. cikk és I. melléklet)

A közös álláspont 6. cikke átfogó elvet állapít meg (az elemek és akkumulátorok szelektív gyűjtésének maximális mértékű megvalósulása és ártalmatlanításuk minimálisra csökkentése érdekében). Ez lép a Bizottság eredeti javaslatában előirányzott **zárt hurkos rendszer** fogalmának a helyébe. A közös álláspont ezért nem felel meg az Európai Parlament 27. módosításának.

A 7. cikk arra törekszik, hogy egyértelművé tegye az elemek és akkumulátorok **begyűjtési rendszereire** vonatkozó minimumkövetelményeket és a rugalmasságot a tagállamok számára abban, hogy azok figyelembe vegyék a nemzeti körülményeket és a már meglévő rendelkezéseket. Ez a cikk kivonná a gyűjtőhelyeket az engedélyezési követelmények alól. Megfelel a 28., a 108., valamint a 30., 51. és 109. módosításnak, de nem felel meg a 29. és 47. módosításnak (mivel az a követelmény, hogy a végfelhasználók igénybe vegyék a gyűjtőhelyeket, nem lenne érvényesíthető).

A 9. cikk meghatározza a **begyűjtési célkitűzéseket**, és rendelkezik arról az általános hatáskörrel, amellyel átmeneti rendelkezések állapíthatók meg a komitológia keretében. (Ez lép a Bizottság eredeti javaslatának 14. cikkében meghatározott begyűjtési célkitűzésektől való eltérésekről, illetve azok hozzáigazításáról szóló meglehetősen bonyolult szabályoknak a helyébe.) Részben megfelel a 34–37. módosításnak, valamint megfelel a 66. és 69–76. módosítás céljainak abban az értelemben, hogy a begyűjtési célkitűzéseket értékesítési számadatokra alapozza, hogy nincs külön begyűjtési célkitűzés a nikkkel-kadmium elemek tekintetében, és hogy az eltérésekre vonatkozó eljárás átláthatóbb.

A tagállamoknak biztosítaniuk kellene az értékesítés 25 %-ának megfelelő begyűjtési arány elérését az irányelv átültetését követő négy éven belül. A begyűjtési arány 45 %-ra emelkedne az átültetést követő nyolc éven belül. Az egyenlő feltételek biztosítása érdekében az értékesítési számadatok kiszámítására vonatkozóan közös módszereket kellene kidolgozni a komitológia keretében. Az I. mellékletben szereplő táblázat egyértelművé teszi, hogy a tagállamoknak mit, mikor és hogyan szükséges kiszámítaniuk.

5. Kezelés, újrahasznosítás és ártalmatlanítás (10–12. cikk és III. melléklet)

A közös álláspont átcsoportosítja a kezelésre, újrahasznosításra és ártalmatlanításra vonatkozó rendelkezéseket, különösen a részletes követelményeknek és az újrahasznosítási célkitűzéseknek egy új, III. mellékletbe való áthelyezése révén. Ez helyénvaló, mivel a tudományos és műszaki fejlődés figyelembevételével a komitológia keretében módosítani lehetne a részletes követelményeket és célkitűzéseket.

A 10. cikk hatályra, terminológiára és komitológiára vonatkozó rendelkezései nagyrészt megfelelnek az Európai Parlament 43., 99. és 100. módosításának. A közös álláspont továbbá részben megfelel a 38. és 120., valamint a 40. és 95. módosításnak abban az értelemben, hogy a preambulumbekendések egyértelművé teszik az elérhető legjobb technológiák jelentését, hogy közös rendelkezések vannak a kezelésre és újrahasznosításra vonatkozóan, és hogy a III. melléklet előírja a kadmium és ólom technikailag lehetséges legnagyobb mértékű eltávolítását a túlzott költségek egyidejű elkerülése mellett.

Ezen túlmenően a közös álláspont egyértelművé teszi, hogy a gépjármű-, illetve ipari elemek és akkumulátorok hulladéklerakó telepeken történő ártalmatlanítását kizárólag az egészben meglévő elemekre kell alkalmazni, a maradványokra nem. A közös álláspont bizonyos körülmények között lehetővé tenné a nehézfémeket tartalmazó begyűjtött hordozható elemek ártalmatlanítását a nehézfémek kiiktatását célzó stratégia részeként, vagy ha nem áll rendelkezésre működőképes végső felhasználói piac, ami részben megfelel a 33. módosításnak. A begyűjtési célkitűzést a nem nikkkel-kadmium és savas ólomelemek illetve akkumulátorok esetében 55 %-ról 50 %-ra csökkenti.

6. Finanszírozás (13–15. cikk)

A közös álláspont arra törekszik, hogy egyértelművé tegye az elemgyártók pénzügyi felelősségének mértékét. Különösen kimondja, hogy nem terhelheti kettős fizetési kötelezettség azokat a gyártókat, akik hozzájárulnak az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK irányelvben, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2002/96/EK irányelvben meghatározott rendszerekhez is. Azáltal, hogy rendelkezik a különböző rendszerek közötti átfedések kiküszöbölésére irányuló törekvéssel, megfelel az Európai Parlament 46. módosításának. Továbbá megfelel a 44. és 112. módosításnak abban az értelemben, hogy kifejezetten előírja a gyártók részére a begyűjtési költségek finanszírozását, és megtiltja a láthatóan a végfelhasználók részére elkülönített díjakat.

A közös álláspont kizárólag minimumkövetelményeket tartalmaz annak érdekében, hogy meghagyja a rugalmasságot a nemzeti rendszereknek. Nincsenek konkrét rendelkezések a hulladékká vált régebbi berendezésekre vonatkozóan. A közös álláspont ezért nem felel meg a 48., 49., 50. és 103. módosításnak. A 13. cikket azonban alkalmazni kell valamennyi, az irányelv átültetését követően hulladékká vált elemre forgalomba hozataluk időpontjától függetlenül.

A további rugalmasság biztosítása érdekében a 15. cikk lehetővé tenné a kisüzemi gyártók tekintetében *de minimis* szabályoknak a komitológia keretében történő megállapítását, amennyiben a gyártói felelősségre vonatkozó szabályok alkalmazása gyakorlati problémákat okozna az igen csekély mennyiségű elemet, illetve akkumulátort kezelő gyártók esetében.

7. Információ a végfelhasználók részére (17. és 18. cikk, valamint a II. melléklet)

A közös álláspont nem foglal magában egyéb jelentősebb változtatásokat a végfelhasználók részére nyújtott információ tekintetében, mint azokat, amelyek az Európai Parlament 4., 52., 53., 56., 57., 59–62., 64. és 78–81. módosításának – teljes mértékű vagy részben történő – érvényre juttatásához szükségesek. A közös álláspont nem foglalja magában az 5. illetve 58. módosítást, mert a Tanács véleménye szerint nem helyénvaló az elemek és akkumulátorok teljesítményét jelző címkézés alkalmazásának előírása.

8. Jelentéstétel és felülvizsgálat (19. és 20. cikk)

A közös álláspont különválasztja a jelentéstételre és a felülvizsgálatra vonatkozó követelményeket. Következésképpen, míg az irányelv végrehajtásáról szóló jelentések rendszeresek lennének, addig az irányelv csak egy általános felülvizsgálatot határoz meg.

9. Egyéb

A közös álláspont továbbá:

- a Bizottság eredeti javaslatának 5–17. cikkében foglalt jobb környezetvédelmi teljesítmény elősegítésére irányuló általános jellegű és nem érvényesíthető ösztönzések helyett a 19. cikk (3) bekezdésében konkrét jelentéstételi kötelezettségeket, a preambulumban (amely részben megfelel az Európai Parlament 24. módosításának) pedig általános ösztönzést tartalmaz,
- valamivel későbbre teszi az átültetés időpontját (23. cikk), és
- az önkéntes megállapodások alkalmazási körét a begyűjtési rendszerekre, a kivitelre és a végfelhasználók részére nyújtott információra (24. cikk) korlátozza.

IV. KÖVETKEZTETÉSEK

A Tanács úgy véli, hogy a közös álláspont egy olyan kiegyensúlyozott intézkedéscsomagot tartalmaz, amely hozzájárul a környezetvédelemhez anélkül, hogy indokolatlan társadalmi és gazdasági költségeket teremtene. A Tanács várakozással néz az Európai Parlamenttel folytatandó konstruktív tárgyalások elébe az irányelv mihamarabbi elfogadása érdekében.
